

Heinrich Schuckmann

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Schuckman, Iuris
U. Doctor ... Exequias ... Ursulae Rosae, Coniugi desideratissimae, Moestißimus
Viduus, Vir ... Dn. Johannes Georgius Dorscheus, S.S. Theol. D. ... Ad hodiernam
... paratas cupit, Omnibus omnium ordinum ... indicit**

Rostochii: Kilius, 1654

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77742276X>

Druck Freier Zugang

14
Schvkman, H.,
in
Ursula Rosa,
uxor. J. G. Dorscheus.
Rost. 1654.

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HEINRICVS SCHVCKMAN,

Juris U. Doctor, Codicis Professor, Duca-
lis Consistorij Assessor,

EXEQUIAS,

OVAS

MATRONE PRIMARIÆ,

URSULÆ ROSÆ,

Conjugi desideratissimæ,

*Mæstissimus Viduus, Vir admodum Reverendus
Clariss. & Excellentiss.*

DN. JOHANNES GEORGIUS

DORSCHÉUS, S. S. Theol. D. ejusdemq; Professor
primarius, ut & Ducalis Consistorii
Assessor,*Ad hodiernam primam pomeridianam honorificè
paratus cupit,*Omnibus omnium ordinum Civibus Academi-
cis decenter indicit,

—§(o)§—

ROSTOCHII,

Excudebat NICOLAUS KILIUS, Academ. Typogr
Anno 1654.

opera, lateamur, iors est,
quæ admodum Reverendum
Amplissimum & Excellentissi-
mum Virum Dn. JOHANNEM
GEORGIUM DORSCH-
UM, SS. Theologiæ Doctorem,
& ut antè de Academiâ Argen-
toratensi patriâ per annos com-
plures præclarè meritum, ità nunc in nostrâ hâc Ro-
stochiensis Professore primarium, nec non Consisto-
rii Ducalis Ecclesiastici Assesorem, Collegam nostrum
plurimum colendum, post superatas longinqui itine-
ris difficultates ac molestias, in ipso velut primordio
institutæ apud nos Oeconomix premit, quando ille
individuum vitæ suæ adjutorium, & juxtà cum hoc
tot virtutum insigniorum ταμειον, præpropere eheu!
funere sibi ereptum dolet. Commendant inprimis
fœmineum sexum & dignitatem matronalem, pudici-
tia, obsequium, fides, comitas, prudentia, familiæ cura
ac administratio sedula, & quæ omnis virtutis Christi-
anæ fons est, religiosa pietas. *Castitatem vel pudicitiam*
ad id requiri maximè, ut honestè vivat uxor, docet
in Politicis Aristoteles. Itaq; cum speculum intue-
tur matrona honesta, secum ità loquatur (monente
Plutarcho) si deformis est, quid essem, si deesset pu-
dicitia: sin formosa, quanti fierem, pudicitia si acce-
deret? eò quod vita pudica pulcherrima matronis dos
est, quæ & ipsa utiq; servanda, & diligenter quidem
ser-

servantes, cum sapia non ut reparabitis arte, & (quæ
potissima ratio est) quod mentibus impudicis cum
castissimâ mente DEO minimè conveniat. *Obsequi*
marito non recusat uxor proba, quippe quæ ipsi DEO
obedientiam mulieribus imperanti parendum, & in
hoc exempla Matronarum sanctarum, cum primis Sa-
ræ, quæ Abrahamum reverenter ut Dominium suum
observavit, imitanda sibi statuit, *Fides* omne illud,
quod salutare videbitur ac utile marito, quocunq;
potest modo promover, avertitq; quod noxium, da-
mnosum, adversum, & utramq; prætereà fortunam ac
res omnes, vi unionis arctissimæ, communes sibi ac so-
cias cum Marito ducit. *Comis* mulier (Ecclesiastici
verba sunt) exhilarat maritum; & cum humaniter il-
lum tractat, cor illius recreat ac reficit. Laudatur Li-
via Augusti uxor, quæ interrogata ut Augustum obtri-
nuisset; respondit: Diligenter & prudenter agens sum-
mum studium adhibui, ut omnia facerem ex animo
Augusti, nec curiosè perquisivi quicquam eorum, quæ
is faceret; simulans me ejus amores neq; audire neq;
sentire. Celebratur omninò in Sacris Abigail, quæ per-
tinaci comitate ac humanitate, quâ simul & fidem con-
jugialem & insignem prudentiam ostendit, maritum
suum, hominem tamen stolidum, ab interitu vindica-
vit. *Prudens* vel sapiens foemina, judicio sapientissi-
mi mortalium Regis, domum suam ædificat, insipiens
contrà extructam quoq; destruit: ne dicam, quod stul-
ta mulier labem aspergit marito, quum multi honore

quasi, propter uxorum stultitiam. *Sedulitas* in curanda familiâ & administrandâ re domesticâ, proprium quoddam bonæ mulieris officium est. Et ut viri est virtus, teste Platone, administrare Rempublicam, ita mulieris est, familiam gubernare. Utilem sanè ac frugifœminam ex eo prædicant Proverbia divina, quod manè surgat ac labore, quærat lanam & linum, operetur consilio manuum suarum, quodq; institoris navis instar, merces è longinquo advehentis, victum, distribuat domesticis & cibaria ancillis. *Pietati* deniq; quæ & ipsa intenta est precibus lectioniq; ac meditationi sacrarum literarum, & alios quoq; inprimis domesticos diligenter reddit intentos, omnis debetur benedictio divina. Quoniam igitur moestissimus Dn. Viduus D. Dorscheus Conjugem habuit, (utinam haberet adhuc, & habiturus fuisset diutius!) præcipuarum, quas diximus, virtutum ornamento decoratam, non potest non ipse tam desiderabilis boni jacturam ferre dolentiùs. Cæterum & nos, quæ ad commendationem pertinent laudatissimæ Matronæ URSULÆ ROSÆ, & quorum commemoratio ex ultimis humanitatis officiis est, non nostris, sed ipsius Dn. Mariti nunc proh! dolor vidui, velut optimi virtutum uxoris suavissimæ nunc desideratissimæ testis pariter atq; præconis, verbis penitus hic reddituri, honorificam piè defunctæ memoriam non patiemur deinceps intermori.

Nata est, nunc cheu denata, URSULA, uxor mea desideratissima Anno 1610. 17. Decembr. Patre Leonhardo ROSA Jur. Utr. D. & Ordinis Equestris Alsatici in circulo

Ortena.

Ottonis Henrici, Com. Pal. Rheni, Ducis Bavariae Consilia-
rio & Matre Margareta Höfflinia. Avus ejus paternus fuit
Andreas Rosa, Ph. & Med. Doctor, Archiater Ambergae
in Superiori Palatinatu apud Illustrissimum Principem Dn.
Christianum, Principem Anhaltinum Administratorem
principatus ejus. Avia paterna, Sibylla Reinhardina, Plavia
Variscorum loco honoratissimo nata. Avus Maternus fuit
Georgius Höfflin von Bregentz/ Senator Argentoratensis.
Avia Materna fuit Magdalena, Andrea Schutzen cognomen-
to Poppard/ & Margareta von Fleckenbühl cognomen-
to Bürgel/ matrona nobilissima, filia.

Mibi desponsata Anno 1627. 5. Novembr.

Liberos habuit ad lucis hujus usque amperductos mecum,

I. Mariam Margaretam, natam Anno 1630. 6.
Apr. desponsatam Rev. & Cl. viro Dn. Joh. Grambsen/
SS. Th. Candid. & Ecclesiastæ Mæno Francofurtensi.

II. Martham Magdalenam, natam Anno 1633. 4.
Novemb. sed denatam Anno 1638. 20. Aug.

III. Sibyllam Ursulam, natam Anno 1637. 16. No-
vemb. sed denatam 15. Decemb. ejusdem anni.

IV. Johannem Georgium, natum Anno 1644. 13. Feb.
adhuc superstitem.

V. Laurentinum Leonhardum, natum Anno 1647. 6.
Jun. & eadem die denatum.

VI. Sibyllam Mariam, natam Anno 1649. 30. Martii,
denatam eodem anno, 25. Maii.

Per toleratos frequenter abortus & alia symptomata
debilitata, gravissimè multoties decubuit, semper tamen ita,

rei familiaris onus ipsa toleravit, & ex lectulo etiam valetudinario culinae totiq; domui imperavit, ne studiis laboribusq; meis publicis remoram injiceret. Corporis mei & curarum observantissima, graviter prospexit, ne vel cibus me offenderet, vel importunior sollicitatio laceggeret. Libero- rum educationi impensè dedita, submovit omnes scopulos, in quos ego ex improvise casurus commoverer. Curavit & domesticas facultates & rusticana mea pradia, etiam inter bellica pericula rus non dedignata, sed imperterritito animo eousq; progressa, redditus & proventus collegit. Interim pietatis studiis dedita & lectionibus meditationum, quas diversi ediderunt Theologi. In primis S. Biblia durante matrimonio novies perlegit, & relectione decima in Jobo substitit, ubi admirabile patientiae exemplar sibi imitandum proposuit, non semel apud me professa, se Jobum in ferendis promtè imitaturam, quicquid sit de compensatione post damna & passiones eventura. Quoties ad peregrinos evocabar, toties illa sine tergiversatione suffragata est. Et cum à Serenissimis Ducibus Mecklenburgensibus, autore & auspice Serenissimo Celsissimoq; Principe ac Dn. Dn. GUSTAVO ADOLFO, Domino meo Clementiss. ad Academiam hanc sollicitaret, postquam res ultro citroq; discussa fuisset, & conditiones adjectae desiderii honestissimae, accedentibus privatis optimorum Serenissimi Principis Ministrorum persuasionibus, adeo se promptamstitit ad iacturam ordinatissima rei familiaris & tot aliarum commoditatum, ad fratrem uterinum unicum, Clariss. & excellentissimum Virum Dn. Josiam Ribli-

neum, & cum & Juvenis Resp. Argentoratensis Con-
siliarium relinquendum, ad deserendum consanguinitatem &
affinitatem reliquam, ad patrios lares & natale solum, quod sui
dulcedine cunctos attrahit, postponendum, ut, cum ego, in va-
ria oculos subinde circumspiciens, nonnunquam cunctabun-
dum me exhiberem, ipsa calcar addiderit, & vocationi
cœlitus oblata parendum, nisi omnia adversa experiri velim,
monuerit. Iter ingressa, non sine lacrymis filiam reliquit
Francofurti unicam, quam supra dixi, quam illam doloribus
suis sapissimè requisivit. Nihilominus ad fatalem termi-
num inter itineris molestias festinans, ad nullas hospitiorum
sordes nauseavit unquam, risit autem alios sive humi cuba-
tionem, sive stramineos lectos dedignatos. Quanto pro-
pius Meklenburgum attigit, tanto presentiori fuit animo.
Ingressa Ducatum Deo humilimas egit gratias, propter cen-
tum & quadraginta miliarium iter feliciter emensum. Post-
quam Serenissimus GUSTAVUS ADOLPHUS di-
cem, qua Rostochium adeundum esset, indixisset mihi, etiam
agra adhuc & nondum satis restituta, vehementer gaussa est,
tanquam ad gubernationem Oeconomicam reditura, à qua
hucusq; submotà fuit. Sed illicò recidivam passa est, quam
multoties repetitam aquisitissimo animo tulit, licet raram publi-
cum prodire potuerit. Amicas quamplurimas experta,
tanquam bonum adventus sui omen, vehementer mihi com-
mendavit, & quomodo aliquando tot charitatibus responde-
ret, sollicita fuit. Recrudescente morbo, presaga mente
nuper obitum suum ominata, indusum mortuale sua manu
concinnavit, & omnia ad horam decretoriam disposuit.

Accedentibus convolutionibus in ipsius, quod omnino vitare,
adesse existimavit, & admisit quidem curas Nobilissimi &
Experientissimi viri D. Simonis Paulli, sed subinde tamen
intra spem metumq; stetit, non tam sibi vitam longiorem pre-
cata, quam mihi ex connubiali consuetudine diutius solatium.
At irruerunt ipsam convolutiones atrocissima & media nocte
& summo mane diei Sabbathi, & reversa die Dominica cum
diluculo, durarunt ad vespertinam usq; tertiam, postquam
animam Servatori suo tradidit, corpus Rostochio, tanquam,
pignus amoris sui erga has terras, reliquit, Anno etatis sue
quadragesimo tertio cum septimanis triginta tribus, conjugii,
vicefimo sexio, cum novimestri. Hareat in amplexibus
Sponsæ sui Dn. Jesu perenniter. Cedo lubens.

Hoc tuum illud est, Vir Excellentissime, profectum ex amore
conjugiali elogium, quo beatos dulcissimæ Uxoris manes non
immeritò honoras. Quanto cum animi mœrore id feceris, quisq;
facile intelligit. Verum quò devenies tandem, Collega hono-
rande? Nōsti ipse, non aliā lege tibi datam fuisse uxorem à
DEO, quam ut huic reposcenti, quod suum est, eandē redderes.
Acquiesces igitur voluntati divinæ, applicatis sauciato pectori
tuo, quæ cognita tenes ex verbo DEI, solatiis sanctis, nec tei-
psum animiq; tui dotes communi bono destinatas dolore con-
ficies. De cætero, sicut quemlibet vestrum, spectatissimi ornatis-
simiq; Cives Academiae, aspera fors Viri hujus non leviter afficit,
itā ad exequias piè denatæ Matronæ, cujus, emortuum corpus
dormitorio Templi Jacobæi à meridie inferetur, decenti comi-
tatu frequentandas & cohonestandas, nec operose vos nec pro-
lixè invito. Id enim singulos suā sponte facturos, & hoc ipso
condolentiam Profesori celeberrimo declaraturos confidi-
mus. P. P. Rostochii, sub sigillo Universitatis nostræ,
die 8. Septembris Anno 1654.

Convenerunt in sinu in templo Mariano hodie hora primâ.

liarium relinquendum, ad deserend
affinitatem reliquam, ad patrios lares
dulcedine cunctos attrahit, postponen
ria oculos subinde circumspiciens, ne
dum me exhiberem, ipsa calcar a
cœlitus oblate parendum, nisi omnia
monuerit. Iter ingressa, non sine
Francofurti unicam, quam supra dix
suis sapissimè requisivit. Nihilom
num inter itineris molestias festinan
sordes nauseavit unquam, risit aut
tionem, siue stramineos lectos ded
pius Meklenburgum attigit, tanto
Ingressa Ducatum Deo humilimas
tum Quadraginta miliarium iter
quam Serenissimus GUSTAVU
em, qua Rostochium adeundum esse
agra adhuc nondum satis restituta
tanquam ad gubernationem Oecon
hucusq; submotâ fuit. Sed illicò re
multoties repetitam aquisimo anim
cum prodire potuerit. Amicas
tanquam bonum adventus sui omen
mendavit, Quomodo aliquando
ret, sollicita fuit. Recrudescente
nuper obitum suum ominata, indu
concinnavit, Omnia ad horam

Cons
vinitatem
lum, quod sui
m ego, in va
cunctabun
Evocationi
periri velim,
liam reliquit
in doloribus
talem termi
s hospitiorum
e humi cuba
Quanto pro
fuit animo.
, propter cen
sum. Post
LPHUS di
t mihi, etiam
ter gaussa est,
ditura, à qua
assa est, quam
raro in publi
mas experta,
inter mihi com
bus responde
resaga mente
tale sua manu
am disposuit.
Acce

the scale towards document

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No. 032